

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 24. června 2019 — JF a KG v. Bankia S.A.

(Věc C-482/19)

(2019/C 328/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Účastníci původního řízení

Žalobci: JF a KG

Žalovaná: Bankia S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, rozhodnutí Tribunal Supremo v rozsudcích 44 a 49 ze dne 23. ledna 2019, že ve smlouvách o hypotéčním úvěru uzavřených se spotřebiteli je jednoznačně zneužívající ujednání, které nebylo individuálně sjednáno a které stanoví, že veškeré náklady související se založením hypotéčního úvěru musí nést dlužník, přičemž jednotlivé náklady, na které se vztahuje uvedené zneužívající ujednání, jež bylo prohlášeno za neplatné, jsou rozděleny mezi bankovní subjekt, který toto ujednání používá, a spotřebitele, jenž je dlužníkem, s cílem omezit vrácení neoprávněně zaplacených částek na základě vnitrostátních právních předpisů, v souladu s unijním právem, směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, výklad Tribunal Supremo ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné z důvodu jeho zneužívajícího charakteru, v tom smyslu, že doplní toto ujednání v případě, že zrušení tohoto ujednání a účinky z něj vyplývající nemají vliv na další existenci úvěrové smlouvy zajištěné hypotékou, v souladu s unijním právem, směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

- 2) Rovněž lze mít s ohledem na článek 394 LEC (občanský soudní řád), který stanoví zásadu, že náklady řízení nese neúspěšný účastník řízení, za to, že pokud je zneužívající ujednání týkající se nákladů prohlášeno za neplatné, avšak účinky této neplatnosti se omezí na výše uvedené rozdělení nákladů, znamená to porušení zásad efektivity a nezávaznosti vyplývajících z práva Evropské unie v případě, že se žalobě vyhová částečně, a lze mít za to, že to vede k opačnému odrazujícím účinku, v důsledku čehož nejsou chráněny oprávněné zájmy spotřebitelů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29